

Opskrba (Meka)

Hatib: dr. Abdullah ibn Abdurrahman el-Buajdžan

2. džumadel-uhra 1440. po Hidžri / 8. februar 2019.

Sva hvala i zahvala pripadaju Allahu. Njega hvalimo, od Njega pomoć tražimo i Njemu se utječemo od zla naših duša i naših loših djela. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko ga ne može uputiti.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, Njemu pripada vječnost i hvala, u Njegovoj ruci su sudbine i odredba, upravlja s neba stvarima na Zemlji, čini šta hoće, a vi ne možete htjeti osim ono što On hoće, i svjedočim da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, koji je dostavio poslanicu, izvršio emanet, savjetovao ummet i borio se na Allahovom putu onako kako se treba boriti sve dok mu nije došla smrt, neka su na njega Allahova milost, blagoslov i mir, i na njegovu porodicu i sve njegove ashabe.

Najbolji govor je Allah govor, najbolja uputa je uputa Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, a najgore stvari su nove stvari u vjeri. Svaka nova stvar u vjeri je novotarija, svaka novotarija je zabluda, a svaka zabluda vodi u Vatru.

O vjernici, bojte se Allaha u onome što vam je naredio, čuvajte se onoga što vam je zabranio i znajte da je sve, i malo i veliko, zabilježeno. Uzvišeni kaže: "O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani!" (Ali Imran, 102)

O muslimani, Allah je odredio sudbine, zapisao rokove, razdijelio opskrbu i zapisao svakom čovjeku udio u sreći i nesreći, i udio u blagodatima i iskušenjima. Ko bude zadovoljan, njemu pripada zadovoljstvo, a ko se bude srdio, njemu pripada srdžba. Sve je određeno i zapisano.

Cijenjeni vjernici! Allah je propisao opskrbu Ademovim sinovima dok su još bili u utrobama svojih majki. Kada plod napuni četiri mjeseca, Allah mu pošalje meleka, koji je zadužen za matericu, pa on u njega udahne dušu, Allahovom dozvolom, i zapiše njegov edžel – dužinu života, djelo, opskrbu i da li će biti sretan ili nesretan.

Abdullah ibn Mesud, radijallahu anhu, rekao je: "Pričao nam je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, a on je istinoljubivi i iskreni: 'Čovjek se oblikuje u utrobi majke četrdeset dana kao sjeme (nutfe), zatim bude isto toliko vremena zakvačak ('aleka), pa bude isto toliko kao gruda mesa (mudga), a onda Allah pošalje meleka da mu udahne dušu, i naredi da mu zapiše četiri stvari: nafaku, dužinu života, njegova djela i hoće li na ahiretu biti nesretan ili sretan.' (Buhari i Muslim)

Opskrba je, dakle, razdijeljena, i sve se dešava po odredbi i s određenim rokom. Budite sveobuhvatni u svojim dovama, tražite pomoć od Allaha u stjecanju opskrbe i imajte lijepo mišljenje o Allahu, jer je loše mišljenje pokuđeno i beskorisno. Allah, džellešanuhu, dat će čovjeku ono što on misli o Njemu. Pouzdaj se u lijep znak, budi zadovoljan onim što ti je Allah dao, i čuvaj se pohlepe i nezasitosti, i čuvaj se lošeg raspolaganja imovinom, jer je to maloumništvo i rasipništvo. Ako te zadesi iskušenje, nemoj reći: "Da sam uradio to i to...", nego reci: "Allah je tako odredio i On radi šta želi."

O vjernici! Allah je Darovatelj i Opskrbitelj. Njegove ruke su otvorene, dijeli kako i koliko želi. Njegove riznice su nepresušne. Njegova desnica je puna, ono što je u njoj ne umanjuje se dijeljenjem. On dijeli danju i noću.

Ebu Zerr, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao, prenoseći riječi Uzvišenog Allaha: "O robovi Moji, Ja sam Sebi zabranio nepravdu, zulum, a i vama sam je zabranio, pa nemojte jedni drugima nepravdu činiti! O robovi Moji, u zabludi je svako koga Ja nisam uputio, pa od Mene uputu tražite, a Ja ću vas uputiti! O robovi Moji, svi ste vi gladni, dok vas Ja ne nahranim, pa tražite od Mene hranu da bih vas nahranio! O robovi Moji, svi ste vi neodjeveni, dok vas Ja ne odjenem, pa tražite od mene odjeću, kako bih vas obukao! O robovi Moji, vi grijesite

noću i danju, a Ja oprštam sve grijeha, pa tražite od Mene oprost da bih vam Ja oprostio! O robovi Moji, šta god vi uradili, niste u stanju Meni naštetiti, niti mi kakvu korist učiniti! O robovi Moji, kada bi svi ljudi i džini, od prvog do posljednjeg, bili pobožni kao što je najbogobojazniji među vama, to ne bi uvećalo Allahovo carstvo! O robovi Moji, kada bi svi ljudi i džini, od prvog do posljednjeg, bili pokvareni kao što je najpokvareniji među vama, to ne bi, ni za jedan trun, umanjilo Allahovu vlast! O robovi Moji, kada bi se svi ljudi i džini, od prvog do posljednjeg, okupili na jednom mjestu, i od Mene zatražili sve što žele, i Ja svakom od njih dao ono što je tražio, to ne bi umanjilo ono što Ja posjedujem ni onoliko koliko bi umočena igla u more umanjila vodu! O robovi Moji, samo se radi o vašim djelima; Ja ču ih sva zabilježiti, a zatim ču svakom dati ono što je zaslužio: ko nađe dobro, neka bude zahvalan Allahu, džellešanuhu, a ko nađe loše, neka ne kori nikog drugog, osim sebe."

(Muslim)

Poštovani vjernici! Allah, džellešanuhu, preuzeo je na Sebe brigu o opskrbi Svojih stvorenja, i u tom smislu kaže: "Na Zemlji nema nijednog živog bića, a da ga Allah ne hrani. On zna gdje će koje boraviti i gdje će sahranjeno biti. Sve to ima u jasnoj Knjizi." (Hud, 6)

On opskrbljuje plod u majčinom stomaku, ribe u vodi i zmije u rupama. Allah nije stvorio nijedno stvorenje, pa ga onda prepustio samog sebi. Čak i kada bi Njegov rob bježao od Njegove opskrbe, ona bi opet sustigla. Uzvišeni kaže: "Allah u izobilju daje hranu onome kome hoće od robova Svojih, a nekome i uskraćuje; Allah, zaista, zna sve." (El-Ankebut, 62)

O muslimani! Allah, džellešanuhu, iskušava opskrbom, kome hoće daje u izobilju, da bi Mu zahvaljivao i da bi Ga hvalio, a kome hoće, uskrati nafaku, kako bi ga iskušao, a ne iz zaborava ili nemoći, i u toj situaciji obavezna je strpljivost.

Koga zadesi nevolja i on se pojada nekom drugom, a ne Allahu, neće se spasiti nevolje; ko se suzdrži, Allah će mu pomoći; ko bude zadovoljan, Allah će ga učiniti

neovisnim; ko se strpi, Allah će mu podariti strpljivost. Strpljivost u siromaštvu, nevolji i iskušenju je vjerski imperativ i obaveza, i nužna i neizbjegna stvar.

Allah, džellešanuhu, ukorio je onoga ko ne postupi tako, pa je rekao: "Čovjek, kada Gospodar njegov hoće da ga iskuša pa mu počast ukaže i blagodatima ga obaspe, rekne: 'Gospodar moj je prema meni plemenito postupio!' A kad mu, da bi ga iskušao, opskrbu njegovu oskudnom učini, onda rekne: 'Gospodar moj me je napustio!'" (El-Fedžr, 15–16).

O vjernici! Bogobojsznost je najbolja čovjekova zarada, i ona je spas iz svake teškoće i nevolje. Uzvišeni kaže: "... a onome koji se Allaha boji, On će izlaz naći i opskrbit će ga odakle se i ne nada; onome koji se u Allaha uzda, On mu je dosta." (Et-Talak, 2–3)

Bogobojsznost je ključ riznica nebesa i Zemlje, i ono što je kod Allaha, ne može se postići griješenjem. Uzvišeni kaže: "A da su stanovnici sela i gradova vjerovali i grijeha se klonili, Mi bismo im blagoslove i s neba i iz zemlje slali, ali, oni su poricali, pa smo ih kažnjavali za ono što su zasadili." (El-A'raf, 9)

O vjernici! Rad, trud, ključ je nade. Najblagoslovljenija opskrba je ona koja se stekne vlastitim radom. Ruka koja daje bolja je od one koja uzima. Suzdržljivost je bolja od traženja. Ko bude neovisan o ljudima, sačuvat će svoj ponos i dostojanstvo.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Tako mi Onoga u Čijoj je ruci moja duša, bolje je nekom od vas da uzme uže, nakupi i donese drva na leđima nego da traži od drugih ljudi, dali mu oni ili ne." (Buhari)

Allahov vjerovjesnik Musa, alejhis-selam, čuvao je ovce za nadnicu, Zekerija, alejhi-selam, bio je stolar, Davud, alejhis-selam, hranio se onim što je zaradio vlastitim radom, naš vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, čuvao je ovce na proplancima Meke.

Nikada niko nije pojeo vredniju opskrbu od one koju je zaradio svojim rukama. Rad je čast, a ljenčarenje je propast. Uzvišeni kaže: "On vam je Zemlju pogodnom učinio,

pa hodajte predjelima njezinim i hranite se onim što On daje, Njemu ćete poslije oživljjenja odgovarati” (El-Mulk, 15); “A kad se molitva obavi, onda se po zemlji razidite i Allahovu blagodat tražite” (El-Džumua, 10).

Oslonite se na Njega, jer onaj ko se osloni na Njega, On će mu biti dovoljan, i nemojte žaliti za onim što je prošlo, i ne zanosite se onim što vam je dato.

O muslimani! Dunjaluk je bezvrijedan i prolazan, a onaj svijet je – život. Nema života osim života ahireta. Dunjaluk je varljivo naslađivanje, brzog prolaska i promjenjivog stanja. Ne zadržava se u jednom stanju. Prevrtljiviji je od noći i dana. Kada se osladi, gurne čovjeka u blato, a kada se pojavi, uplaši ga. Koliko je ljudi nasmijao, pa rasplakao, obradovao, pa rastužio. Koliko je puta došao, pa otisao. On je tuga i radost, sreća i žalost, briga i nevolja, zabava i igra, ukras, hvalisanje i nadmetanje.

Uzvišeni kaže: “Znajte da život na ovome svijetu nije ništa drugo do igra, i razonoda, i uljepšavanje, i međusobno hvalisanje i nadmetanje imecima i brojem djece! Primjer za to je bilje čiji rast poslije kiše oduševljava nevjernike, ono zatim buja, ali ga poslije vidiš požutjela, da bi se na kraju skršilo. A na onome svijetu je teška patnja i Allahov oprost i zadovoljstvo; život na ovome svijetu je samo varljivo naslađivanje.” (El-Hadid, 20)

Sinu Ademovom od dunjaluka pripada samo onoliko koliko je pripremio na njemu, ili koliko je pojeo pa potrošio, ili obukao pa pohabao, ili udijelio pa ovjekovječio.

Budi na dunjaluku kao stranac ili putnik-namjernik! Užitak na dunjaluku je kratak, a ahiret je bolji za onoga ko se bude Allaha bojao, ahiret je bolji i vječan je.

Budi skroman na dunjaluku, voljet će te Allah, a budi skroman prema onome što je kod ljudi, voljet će te ljudi.

O muslimani, dunjaluk će vas napustiti a da se neće ni okrenuti, a ahiret vam željno ide u susret. Svaki od njih ima svoju djecu, a vi budite “djeca ahireta”, a nemojte biti “djeca dunjaluka”. Danas je djelo bez obračuna, a sutra je obračun bez djela.

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOŠNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

*Požuri u edenske vrtove, oni su naše prvo stanište, i u njima su šatori
o ti koji si ih prodao za malu vrijednost, kao da ne znaš, a sigurno ćeš sazнати,
ako ne znaš, to je velika nevolja, a ako znaš, u još većoj si nevolji.*

Allahu moj, neka dunjaluk ne bude naša najveća briga, niti vrhunac našeg znanja, i
neka Vatra ne bude naše stanište, a učini Džennet našom kućom i vječnim
boravištem, Svojom milošću, o Ti Koji si od milostivih najmilostiviji!

